

virksomhed i Danmark, der overhovedet kan mærke det noget sted? Eller var det bare igen en gang snak?

Flemming Hansen (KF):

Uanset hvad hr. Frank Aaen mener, er det således, at Det Konservative Folkeparti heller ikke vil være med til disse nye stramninger.

Aage Frandsen (SF):

Konsekvens i politik er måske en dyd, men i hvert fald noget, som man somme tider forfølger. Og vi må vel konstatere, at ligegyldigt hvad der kommer af forslag om indtægter til staten, som er udtryk for, at enten borgere eller virksomheder bliver ramt af det, så er man, selv om det kun er nogle få millioner kroner, 5 mio. kr. på årsbasis på sigt, under alle omstændigheder imod.

Vi ser det her i sammenhæng med, at der var nogle ting, vi gerne ville have gennemført, og det skal vi betale for. Man kan ikke få noget uden også at betale for det. Det her er en del af en betaling. Derfor støtter vi naturligvis lovforslaget.

Klaus Kjær (DF):

I sin iver for at få skrabt penge sammen til finansieringen af finanslovsforslaget vil forligspartierne – regeringen, SF, CD og Enhedslisten – ændre afgiftsperioden og dermed også kreditiden for virksomheder, der er registreret hos Told og Skat efter lov om afgift af ledningsført vand. Forslaget begrundes med, at afgiftsperioden vil være den samme som den afgiftsperiode, virksomheden har efter momsloven, men hensigten er tydelig.

Lovforslaget medfører en engangsindtægt for staten i finansåret 2000 på 215 mio. kr., mens den varige budgetforbedring i form af en rentegevinst er på 5 mio. kr. om året. Vandværkerne vil således få en omkostningsstigning på 5 mio. kr. årligt, som væltes over på erhvervslivet.

Heller ikke dette lovforslag kan Dansk Folkeparti støtte.

Sonja Albrink (CD):

Også dette lovforslag har tidligere ordførere gennemgået, og derfor skal jeg på CD's vegne tilkendegive, at vi er med i finanslovaftalen, og derfor støtter vi selvfølgelig også forslaget.

Morten Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre er også med i finanslovaftalen, og vi kan også støtte lovforslaget.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten er ikke med i finanslovaftalen, men her er en delaftale, som vi støtter, og derfor støtter vi også det her forslag.

Vi har i øvrigt det princip, at moms og afgifter, der opkræves af virksomheder, er statens penge, og at de, så hurtigt som det overhovedet er muligt, skal videre til statskassen. Det støtter vi, hver eneste gang der kommer forslag om at nedsætte kreditiden, og det er det, der sker her, og det sker under det næste forslag. Der er ingen grund til, at pengene ligger og roder ude omkring. De kan lige så godt gøre gavn for fællesskabet, når vi har besluttet at indkræve dem til gavn for fællesskabet.

Derfor støtter vi lovforslaget i al dets enkelthed, ligesom vi vil støtte det forslag, der kommer som det næste på dagsordenen.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan ikke støtte dette lovforslag. Det er jo sådan, at virksomhederne har en masse administrativt besvær, og vi har jo givet dem en indbetalingsfrist for bare på en lille måde at kompensere for det administrative besvær.

Det, regeringen gør med dette og flere af de andre forslag, er, at den forringer erhvervslivets konkurrenceevne. Netop i en situation, hvor vi har brug for øget eksport, er det et helt forkert signal, en helt forkert politik.

Af denne ene grund er vi imod dette og flere af de følgende forslag.

Kim Behnke (FRI):

Der er jo ingen tvivl om, at hvis man har hr. Frank Aaens opfattelse, nemlig at pengene hører hjemme i statskassen, er man nødt til at støtte sådan et lovforslag.

Det er nu ikke vores opfattelse i Frihed 2000, at pengene hører hjemme i statskassen. Jeg må sige: Det er nok et af de dårligste steder, man overhovedet kan placere pengene. Tværtimod er det en fordel, at pengene er operative, særlig i den private erhvervssektor.

Konsekvensen af, at staten skal have en engangsindtægt på 215 mio. kr., kan man sige er indirekte statsstøtte til pengeinstitutterne, for det tvinger jo erhvervsvirksomhederne til at forøge deres kassekreditter, og det tvinger er-